

Γαλλικές δημοτικές εκλογές, η επόμενη μέρα για τον Ολάντ, η φούσκα της Λεπέν και το Μέτωπο της Αριστεράς

Βαγγέλης Γούλας

Μετά τον πρώτο γύρο των γαλλικών δημοτικών εκλογών παρακολουθώντας τα τηλεοπτικά και τα ραδιοφωνικά πάνελ αποκόμιζε κανείς την εντύπωση ότι βρισκόμασταν ενώπιον μιας αντιφασιστικής εκστρατείας σε όλη την επικράτεια με σύνθημα «όλοι μαζί στο δημοκρατικό τόξο, κανένας δήμος στα χέρια της Λεπέν».

Φυσικά και το έργο το είχαμε ξαναδεί, το δίλλημα τότε το 2002 ήταν Σιράκ ή μπαμπούλας με αποτέλεσμα να βγει ο Σιράκ με 82% και τους αριστερούς ψηφοφόρους να αναρωτιούνται.

Το «δημοκρατικό τόξο» είναι πράγματι «δημοκρατικό»;

Μήπως ο μπαμπούλας φτιασιδωμένος τώρα με το μεγκ απ της Μαρίν είναι ένας κατασκευασμένος χρήσιμος μπαμπούλας και αν ναι για ποιον;

Την Κυριακή το βραδύ του πρώτου γύρου των εκλογών, ώρα 19:58, ο δημοσιογράφος του κρατικού καναλιού Γαλλία 2 δεν μπορεί να κρύψει την βιασύνη του να ανακοινώσει τα ήδη «γνωστά» αποτελέσματα «Θρίαμβος του εθνικού μετώπου», «Προελαύνει η Μαρίν Λεπέν».

Αμέσως γέμισαν τα πάνελ από ειδικούς και εκπρόσωπους του σοσιαλιστικού κόμματος που σχολιάζαν τις καρτέλες των αποτελεσμάτων όπου – τι παράξενο πράγμα - παρουσίαζαν μόνο τρία κόμματα: σοσιαλιστές, δεξιούς, Λεπέν, και καμιά φορά και τους οικολόγους πράσινους. Ακόμα πιο παράξενο: τα πρώτα αποτελέσματα έρχονταν από τις συγκεκριμένες περιοχές όπου εκλέγονται λίστες του εθνικού μετώπου.

Οι μεν σοσιαλιστές καλούσαν σε αντιφασιστικό μέτωπο έχοντας για λάβαρο τους τη λιτότητα και αποδεικνύοντας ότι τίποτα δεν διδαχτήκαν από την αποχή στο 40% και τις μεγάλες απώλειες τις οποίες υπέστησαν από τους ψηφοφόρους τους, οι οποίοι ενώ ψηφίσαν το 2012 για να φύγει η δεξιά, βρεθήκαν απέναντι σε μια κυβέρνηση σοσιαλιστών που υλοποιεί όσα τόσα χρόνια δεν μπόρεσε να πετύχει η δεξιά. Αλαζονεία και σεχταρισμός, ιδεολογική προσκόλληση στις νεοφιλελεύθερες συνταγές προσπαθώντας ταυτόχρονα να κρύψει το εύρος της ήττας που υπέστη από την δεξιά, όπου σε αρκετές πόλεις όλα τα μεγάλα στελέχη της εξελέγησαν από τον πρώτο γύρο.

Η δε δεξιά ανύπαρκτη μέχρι τώρα επουλώνοντας εσωκομματικά τραύματα προσπαθεί να δείξει μια στάση ουδετερότητας, μια δεξιά όπου η λεγόμενη «γκολική δεξιά» παραμερίζετε από τη «Σαμαρική» - επιτρέψτε μου την έκφραση - δεξιά του Κοπέ ενστερνιζόμενη πολλές από τις ιδέες του εθνικού μετώπου της Λεπέν και αναβιώνοντας την γνωστή στους Έλληνες θεωρία των δυο ακρών. Προδίδεται όμως από τις κατά τόπου συνεργασίες με το Εθνικό Μέτωπο, πχ στο παρισινό προάστιο Βιλνεβ Σαιντ Ζωρζ όπου ο υποψήφιος τους αγνόησε τις απειλές για διαγραφή και συνεργάστηκε με το εθνικό μέτωπο.

Ήταν πραγματικός θρίαμβος ο μιντιακός «θρίαμβος» της Λεπέν;

Ενώ το μιντιακό παραπέτασμα παραπληροφόρησης που σηκώθηκε σαν σωματίδια παρισινού νέφους αρχίζει να κατακάθεται διαπιστώνουμε ότι:

- Η επέλαση του Εθνικού Μετώπου δεν είναι αυτή που περιμέναμε ακούγοντας τις σειρήνες της οδού Σολφερίνο[1].

- Στον πρώτο γύρο, κέρδισε ένα ποσοστό της τάξεως του 14,6% [2] και κάποιους δήμους και κοινότητες, βρίσκεται όμως πολύ μακριά από τον στόχο των 15 μεγάλων πόλεων που προσδοκούσε η Λεπέν. Ακόμα, όμως, και με αυτό το 14,6% βρίσκεται σε καθοδική πορεία (-1,40%) σε σχέση με τις προεδρικές του 2012 ενώ με το 11,42% των αυτόνομων λιστών το Μέτωπο της Αριστεράς, και σε πολλές περιπτώσεις χωρίς το ΚΚΓ, βρίσκεται σε άνοδο της τάξεως του (0,5%) πάντα σε σχέση με τις προεδρικές του 2012.

- Κατάφερε τελικά να παρουσιάσει μόνο 585 λίστες, ενώ το Μέτωπο της Αριστεράς παρουσίασε 600, και η επιτυχία της Λεπέν υφίσταται στο ότι κατάφερε να έχει 323 λίστες στον δεύτερο γύρο, ενώ το μέτωπο της αριστεράς 308, άλλα σε μεγαλύτερους δήμους. Το Εθνικό Μέτωπο περιορίστηκε κυρίως στην επαρχία και σε μικρές κοινότητες.

- Στον πρώτο γύρο το Εθνικό Μέτωπο εκλεγεί 473 υποψηφίους έναντι 2.046 του Μετώπου της Αριστεράς και κερδίζει από τον πρώτο γύρο 1 δήμο έναντι 67 του Μετώπου της Αριστεράς. Μετά τον δεύτερο γύρο το Εθνικό Μέτωπο εκλεγεί 1.200 δημοτικούς συμβούλους, 1.000 δημοτικούς συμβούλους σ' ένα σύνολο 500.000 και ελέγχει 11 δήμους από τους οποίους οι 4 έχουν πληθυσμό άνω των 30.000 με ποιο μεγάλο το 6ο διαμέρισμα της Μασσαλίας με πληθυσμό 150.000.

- Το Henin-Beaumont του γαλλικού βορρά είναι μια πόλη των 26.000 κατοίκων, προπύργιο του εθνικού μετώπου. Στο Παρισινό προάστιο Montreuil, των 103.000 κατοίκων, το Μέτωπο της Αριστεράς πετάξε έξω από τον δεύτερο γύρο τους σοσιαλιστές, οι όποιοι τελικά στήριξαν στο δεύτερο γύρο την λίστα του Μετώπου της Αριστεράς, μαντέψτε για ποια από τις δυο πόλεις τα μέσα μιλούν ασταμάτητα.

Κι όμως το βραδύ των εκλογών όπως και στην προεκλογική περίοδο, άλλα στο ενδιάμεσο διάστημα, το Μέτωπο της Αριστεράς ήταν ο μεγάλος απών από τα πάνελ σε αντίθεση με την ακροδεξιά που ήταν πανταχού παρούσα.

Όταν τελικά, έπειτα, από καταγγελίες του Μετώπου της Αριστεράς το TF1, αντίστοιχο του MEGA-MOU, κάλεσε τον Μελανσόν, η πρώτη ερώτηση που του απηύθυναν ήταν «Πώς σχολιάζετε την άσχημη επίδοση του κόμματος σας;». Μάλιστα προχωρώντας ακόμα παραπέρα του ζητούσαν να σχολιάσει το θρίαμβο της Λεπέν χωρίς να ανακοινώνουν τα αποτελέσματα του Μετώπου της Αριστεράς, με αποτέλεσμα να αναγκαστεί να αποχωρήσει από το στούντιο.

Σύμφωνα με στοιχεία της CSA[3] κατά την διάρκεια της προεκλογικής περιόδου ο χρόνος ομιλίας των κομμάτων ήταν για παράδειγμα στο BFM TV ο ακόλουθος:

(PS: σοσιαλιστές, UMP:δεξιά, Front national: Εθνικό Μέτωπο, PCF: ΚΚΓ, Front de gauche: Μέτωπο της Αριστεράς)

Ακόμα όμως και η κρατική τηλεόραση δεν κράτησε τα προσχήματα.

Σε ανακοίνωση του το συνδικάτο εργαζομένων CGT-SNJ της δημοσίας τηλεόρασης, εκφράζοντας την αγανάκτηση του καταγγέλλει ότι οι διοικούντες της γαλλικής τηλεόρασης θα είναι υπεύθυνοι για την όποια άνοδο του Εθνικού Μετώπου της Λεπέν.

Απαξίωση της πολιτικής ζωής

Μονοπώληση του ραδιοτηλεοπτικού χρόνου από την ακροδεξιά, σε συνδυασμό με την ξενοφοβική πολιτική του υπουργού εσωτερικών Μανουέλ Βαλς, είναι αυτό που κατάφερε η κυβέρνηση του Φρανσουά Ολαντ.

Το μήνυμα των εκλογών είναι ξεκαθαρό - όσο και αν θέλουν να το κρύψουν - ψήφος – τιμωρία και αποχή των νέων, καταδίκη της πολιτικής της λιτότητας και της αποδιοργάνωσης του εργατικού δικαίου.

Μετά τον πρώτο γύρο, ακόμα και έπειτα από την ψήφο-αποδοκιμασίας προς την κυβερνητική πολιτική λιτότητας, οι σοσιαλιστές επιζητούσαν στο όνομα του δημοκρατικού τόξου τη συνεργασία του Μετώπου της Αριστεράς σε μορφή δήλωσης-υποταγής άνευ όρων, παραμένοντας προσκολλημένοι στους προϋπολογισμούς λιτότητας. Το αντίθετο όμως δεν ίσχυσε, δηλαδή δεν απόσυραν τις λίστες τους εκεί όπου το Μέτωπο της Αριστεράς ήταν σε πλεονεκτική θέση έχοντας περάσει πρώτο στον δεύτερο γύρο.

Ο δεύτερος γύρος δεν έκρυβε και πολλές εκπλήξεις για το κόμμα του Φρανσουά Ολαντ.

Βατερλό, όπως άλλωστε ήταν αναμενόμενο, έχασαν 155 δήμους από την δεξιά. Μόνο στο Παρίσι στάθηκαν όρθιοι απέναντι σε μια απελπιστικά ακατάλληλη δεξιά υποψήφιο, που παρόλα αυτά ήταν πρώτη στον τέλος του πρώτου γύρου. Ο κόσμος τιμώρησε την οικονομική πολιτική του Ολαντ που δεν κατάφερε να απεγκλωβιστεί από τον δικομματισμό ή από τις ψεύτικες εναλλακτικές λύσεις που του πρόσφεραν τα κυρίαρχα μίντια. Εγκλωβίστηκε όμως στη λογική του ψηφίζω δεξιά για να τιμωρήσω τον Ολαντ, μια δεξιά που δεν είχε καν σαφές πρόγραμμα περά από γενικολογίες περί ασφάλειας, μείωσης της φορολογίας. Άλλωστε πώς και σε τι να διαφοροποιηθεί όταν η «σοσιαλιστική» κυβέρνηση εφάρμοσε πιστά μια πολιτική λιτότητας που επέβαλαν ο σύνδεσμος βιομηχάνων και η Κομμισιόν.

Ο ίδιος ο Ολαντ που είχε δεσμευτεί προεκλογικά το 2012 να αλλάξει το ευρωπαϊκό δημοσιονομικό σύμφωνο το επικύρωσε τελικά ακλουθώντας πιστά και υπάκουα την γραμμή της Γερμανίας.

Πανικόβλητος, βγάζοντας λάθος συμπεράσματα από το εκλογικό αυτό χαστούκι και την ψήφο αποδοκιμασίας του Γαλλικού λαού προς την πολιτική της λιτότητας, ο Ολαντ προχώρα σε ανασχηματισμό διορίζοντας πρωθυπουργό των υπουργό εσωτερικών Μανουέλ Βαλς τον πιο δεξιό και με συχνά ξενοφοβικές απόψεις από τους σοσιαλιστές θέλοντας έτσι να χαϊδέψει τ' αυτιά των δεξιών ψηφοφόρων παραχωρώντας την ηγεμονία στην άκρα δεξιά, καταστρατηγώντας έτσι κάθε προεκλογική του δέσμευση. Οι οικολόγοι πράσινοι ως απάντηση θα αποχωρήσουν από την κυβέρνηση .

Ενδιαφέρον πάντως θα έχει και ιδιαίτερα μετά από αυτήν την αποχώρηση να δούμε πως θα λειτουργήσει το πείραμα συνεργασίας οικολόγων πρασίνων και μετώπου της αριστεράς[4] , το οποίο όπου εφαρμόστηκε στις δημοτικές εκλογές έφερε πολύ καλά αποτελέσματα με

πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτό της Γκρενόμπλ όπου εξελέγει δήμαρχος με 40% έναντι 25% των σοσιαλιστών ανοίγοντας τον δρόμο σε μια εναλλακτική κοινωνική και οικολογική μετάβαση κάνοντας την πόλη ένα εργαστήριο του οικοσοσιαλισμού.

Η συνεργασία αυτή θα μπορούσε ν' ανοίξει τον δρόμο σε ένα μετασχηματισμό του Μετώπου της Αριστεράς σε μια πλατιά κοινωνική συμμαχία με σημαίες την αριστερά και την οικολογία, μιας εναλλακτικής πλειοψηφίας εναντίον της λιτότητας.

Όπως ήταν φυσικό οι λίστες με επικεφαλής υποψηφίους του ΚΚΓ αντιπροσωπεύουν την πλειοψηφία των κερδισμένων δήμων και κοινοτήτων στους δήμους που κερδίζει το Μέτωπο της Αριστεράς, δηλαδή μέσα στους 185 δήμους με πληθυσμό άνω των 3.500 κατοίκων.

Το ΚΚΓ όμως χάνει 52 δήμους και κοινότητες άνω των 3.500 κατοίκων, 30 από την δεξιά και 22 από τους συμμάχους σε άλλους δήμους σοσιαλιστές. Η πρωτοφανής αποχή της εργατικής τάξης επακόλουθο της απογοήτευσης λόγω της δεξιάς πολιτικής της κυβέρνησης, αλλά και η πολιτική καταδίκη της επηρέασε αρνητικά και το ΚΚΓ σε πολλές από τις δημαρχίες όπου συνεργάστηκε με τους σοσιαλιστές. Η καταδίκη αυτή όμως λειτούργησε θετικά στις περιπτώσεις όπου το Μέτωπο της Αριστεράς κατέβηκε ενωμένο και αυτόνομο δίνοντας του μια σημαντική ώθηση.

Οι 120 αυτόνομες λίστες του Μετώπου της αριστεράς που συνέχισαν στον δεύτερο γύρο είχαν ένα μέσο όρο γύρω στο 27,6%, συνεχίζοντας τα καλά αποτελέσματα και τη δυναμική του πρώτου γύρου.

Ο καθένας θα βγάλει τα συμπεράσματα του, ο καθένας θα πρέπει να κάνει την αυτοκριτική του.

Η αριστερά βγαίνει από αυτήν την εκλογική αναμέτρηση έχοντας κρατήσει ένα μεγάλο ποσοστό των κόντρων που ψήφισε το 2012 στις προεδρικές εκλογές αλλά με μεγάλες εσωτερικές πληγές λόγω της διαφορετικής στρατηγικής που ακολούθησαν το ΚΚΓ και το Κόμμα της Αριστεράς, και ειδικά της διαφορετικής προσέγγισης στο Παρίσι όπου το ΚΚΓ κατέβηκε σε συνεργασία από τον πρώτο γύρο με τους σοσιαλιστές, ενώ το Κόμμα της Αριστεράς με τις υπόλοιπες συνιστώσες του Μετώπου σε αυτόνομες λίστες.

Πληγές που θα πρέπει να επουλωθούν σύντομα εν όψει Ευρωεκλογών για τις οποίες η ενότητα είναι μονόδρομος. Θα πρέπει η γαλλική αριστερά να πείσει τον κόσμο, να αφήσει πίσω τις διαιρέσεις σταματώντας τα πισωγυρίσματα, να βγει από αυτή την κρίση κάνοντας την δίκη της «έφοδο προς τον ουρανό» ξεκινώντας – χωρίς να ακολουθήσουν απαραίτητα τον δρόμο του Σύριζα – βάζοντας όμως τις βάσεις και ανοίγοντας τώρα τις διεργασίες προς ένα μέτωπο της Αριστεράς με κοινό σχεδιασμό με συγκεκριμένη και κοινή μακροπρόθεσμη στρατηγική.

Μετά το τέλος των δημοτικών εκλογών, πρώτος σταθμός οι ευρωεκλογές όπου μεγάλο ρόλο θα παίξει ο ενωτικός χαρακτήρας της παρουσίας του Αλέξη Τσίπα ως υποψήφιου για την προεδρεία της Κομμουνιστικής.

Πρώτο βήμα η μεγάλη ενωτική πορεία στις 12 Απριλίου ενάντια στην κυβερνητική πολιτική και την λιτότητα που επιβάλλει ο «Ολαντρέου». Οι εργαζόμενοι θα δώσουν την απάντηση τους στον δρόμο, οι χιλιάδες των διαδηλωτών που κατέβηκαν στους δρόμους πέρυσι το Μάιο, αλλά και τα 4 εκατομμύρια των ψηφοφόρων των προεδρικών εκλογών που ψήφισαν

το κοινό πρόγραμμα «Πρώτα ο Άνθρωπος» θα επιβάλουν την πολυπόθητη ενότητα και την εναλλακτική πρόταση εξουσίας. Αυτό το σύνθημα, και μόνο αυτό, και κανένα δήθεν «δημοκρατικό τόξο» θα σταματήσει την άνοδο του φασισμού και την κατρακύλα της λιτότητας στην Γαλλία.

«Πρώτα ο άνθρωπος» πάνω από τα κέρδη των τραπεζιτών και μεγαλοβιομηχάνων και τα συμφέροντα του μιντιακού κατεστημένου επιβάλουν την εργατική πολιτική της κυβέρνησης του «Ολαντρέου».

[1]Όπου βρίσκονται τα γραφεία του σοσιαλιστικού κόμματος.

[2]<http://www.slate.fr/france/85165/municipales-fn-premier-tour-triomphe>

[3]Το αντίστοιχο Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης

<http://www.csa.fr/Television/Le-suivi-des-programmes/Le-pluralisme-politique-et-les-campagnes-electorales/Elections-municipales-2014-temps-de-parole>

[4] Με την συμμετοχή του Κόμματος της Αριστεράς και κινηματικών συλλογικοτήτων χωρίς όμως το ΚΚΓ